РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 Уп 57/21
Дана 30.03.2023. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Наде Балешевић, председника већа, Весне Слијепчевић и Весне Мартиновић, чланова већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, записничара, одлучујући по тужби тужилаца АА д.о.о. ..., ... и ББ а.д. ..., ..., које заступа Вук Вуковић, адвокат из Земуна, Цара Душана 73, за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда III-2 У. 8591/19 од 04.10.2021. године, у правној ствари враћања имовине, на нејавној седници већа, одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Управног суда III-2 У. 8591/19 од 04.10.2021. године, одбијена је тужба тужилаца поднета ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије, број 46-00-00096/2016-13 од 26.03.2019. године, којим су, ставом 1. диспозитива, одбијене као неосноване, жалбе тужилаца изјављене против решења Агенције за реституцију, Подручне јединице Нови Сад, број 46-008640/2013 од 28.01.2019. године; ставом 2. диспозитива одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора и ставом 3. обавезани тужиоци да заинтересованим лицима ВВ из ..., ..., ГГ из ..., ..., ДД из ..., ... и ЂЂ из ..., ..., накнаде трошкове управног спора у износу од 86.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Тужиоци су 18.11.2021. године, Управном суду поднели тужбу за понављање судског поступка окончаног наведеном пресудом Управног суда, из разлога прописаних одредбом члана 56. став 1. тачка 1. и 4. Закона о управним споровима. Наводе да је суд пропустио да оцени накнадно достављено вештачење Живанкић Драгана и мишљење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре број 011-00-00326/2019-07 од 02.04.2020. године, јер су достављени након подношења тужбе и нису били предмет оцене пред управним органима. Указују да је у уводу пресуде наведено да је пресуда донета након одржане усмене јавне расправе 27.05.2021. године на нејавној седници већа одржаној истог дана, а на страни 5. да је суд 29.09.2021. године одржао усмену јавну расправу, те да је на последњој страни наведено да је пресуђено у Управном суду 04.10.2021. године, па налазе да је нејасно када је расправа

одржана, када је већано и који датум би пресуда требало да носи. Истичу да је систем за наводњавање "ЕЕ" изграђен и употребљаван деценијама пре ступања на снагу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и да је стицање права тужилаца на наведеном систему неспорно. Оспоравају чињенично стање утврђено у управном поступку, које је прихватио и суд, посебно појашњавајући шта се сматра објектом и "у функцији". Указују да су писмено приговорили на налаз и мишљење вештака Малешева и захтевали да се у поступку ангажују и други вештаци. Такође наводе да је првостепена одлука донета одмах након предаје поднеска од 17.12.2018. године, чиме су онемогућени да издејствују извођење доказа који би ишли у корист и који би битно утицали на одлуку. Сматрају да се из налаза вештака Драгана Живанкића јасно види да су наводи тужилаца тачни и да је више него вероватно да се заливни систем "ЕЕ" простире преко спорне парцеле, са свим својим инфраструктурним обележјима и садржајима. Такође указују да приложени налаз и мишљење јесте доказ да је вештак на чијем се налазу и мишљењу и исказу датом у претходном поступку, пресуда заснива, дао лажан исказ (56. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима). Предлажу су да суд тужбу уважи, пресуду III-2 У. 8591/19 од 04.10.2021. године преиначи и одлучи у спору пуне јурисдикције или да пресуду укине.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити, у смислу одредбе члана 58. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09).

Одредбом члана 56. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), прописано је да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке, ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку (тачка 1), ако је до судске одлуке дошло због кривичног дела судије или запосленог у суду или је одлука издејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог противника или противниковог заступника или пуномоћника, а таква радња представља кривично дело (тачка 2), ако је судска одлука заснована на пресуди донетој у казненој или грађанској ствари, а та пресуда је касније укинута другом правноснажном одлуком (тачка 3), ако је исправа на којој се заснива судска одлука лажна или лажно преиначена, или ако је сведок, вештак или странка, приликом саслушања пред судом, дала лажан исказ, а одлука суда се заснива на том исказу (тачка 4), ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору (тачка 5), ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору (тачка 6), ако став из накнадно донете одлуке Европског суда за људска права у истој ствари може да буде од утицаја на законитост правноснажно окончаног судског поступка (тачка 7).

Одредбом члана 59. наведеног закона, прописано је да се у тужби за понављање поступка мора нарочито навести: судска одлука донета у поступку чије се понављање тражи, законски разлог понављања (члан 56) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа, околности из којих произлази да је тужба поднета у законском року и чиме се то доказује и у ком правцу и у ком обиму се предлаже измена судске одлуке донете у поступку чије се понављање тражи.

Одредбом члана 60. истог закона, прописано је да ће суд решењем

одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Из списа предмета III-2 У 8591/19 произлази да је Управни суд, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА д.о.о. и ББ а.д., ..., ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, пословни број 46-00-00096/2016-13 од 26.03.2019. године у правној ствари враћања имовине донео пресуду III-2 У 8591/19 од 04.10.2021. године, којом је одбио тужбу тужилаца, са позивом на одредбу члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца.

Образлажући своју одлуку, суд је између осталог навео да је тужени орган правилно одлучио када је оспореним решењем одбио жалбу тужилаца, изјављену против првостепеног решења од 28.01.2019. године, налазећи да је првостепени орган правилно оценио да су испуњени услови за доношење решења и враћање имовине која је одузета од покојне ЖЖ, па је у складу са чланом 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, идеалне делове парцеле наведене у тачки 1. диспозитива првостепеног решења вратио законским наследницима бившег власника, заинтересованим лицима, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, с обзиром да у конкретном случају, у смислу члана 25. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу нема сметњи за враћање имовине у натуралном облику, имајући у виду да на предметној парцели не постоје изграђени објекти и да постоји приступни пут, те да није неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање.

Имајући у виду наведено, по оцени Управног суда, тужиоци нису учинили вероватним постојање законског основа за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, јер сазнање за нове чињенице и стицање могућности за употребу нових доказа могу бити разлог за понављање поступка само ако су чињенице утврђене, односно ако су ти докази извођени у управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука. У конкретном случају, из списа предмета Управног суда III-2 У 8591/19, произлази да суд није утврђивао чињенично стање ван чињеничног стања утврђеног у управном поступку, већ је пресуда Управног суда III-2 У 8591/19 од 04.10.2021. године, заснована на чињеничном стању утврђеном у управном поступку, па суд налази да се нису стекли законом предвиђени услови за понављање поступка из разлога наведених у члану 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима.

Суд такође налази да тужбом није учињен вероватним ни законски основ за понављање управно-судског поступка у смислу одредбе члана 56. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима, имајући у виду да наведени разлог за понављање поступка постоји само ако је управни спор решен на основу чињеничног стања које је суд утврдио у управно-судском поступку и то у случају да је при утврђивању тог чињеничног стања суд засновао одлуку на исправи за коју се касније утврди да је лажна или лажно преиначена или да је одлука суда заснована на исказу сведока, вештака или странке за које се утврди да су лажно дати, а што сагласно свему наведеном, такође није био случај у поступку у коме је донета пресуда III-2 У 8591/19, нити тужиоци, у

вези са тим, уз тужбу прилажу доказе.

Такође, остали тужбени наводи нису од утицаја на другачије решење ове управне ствари, с обзиром да тужиоци осталим наводима тужбе оспоравају законитост пресуде Управног суда III-2 У 8591/19 од 04.10.2021. године, што не може бити предмет разматрања у поступку покренутом по тужби за понављање поступка.

С обзиром да наводима тужбе за понављање поступка, тужиоци нису учинили вероватним постојање законских основа из члана 56. став 1. тачка 1. и 4. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је тужбу за понављање поступка одбацио, и одлучио као у диспозитиву решења, у смислу одредбе члана 60. наведеног закона.

У погледу навода тужбе који се односе на очигледну грешку у писању датума доношења пресуде, суд налази да нису од утицаја с обзиром да је чланом 362. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...10/2023) који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, прописано да ће грешке у именима и бројевима, као и друге очигледне грешке у писању и рачунању, недостатке у облику и несагласност преписа пресуде са изворником пресуде исправити председник већа.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.03.2023. године, III-7 Уп 57/21

Записничар
Јелена Јордовић,с.р.

Председник већа-судија
Нада Балешевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН